

Arrest

nr. 318 539 van 16 december 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 12 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2024.

Gelet op het tussenarrest met nummer 315 115 van 21 oktober 2024 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 4 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 20 juni 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 8 september 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nummer 283 223 van 16 januari 2023 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

1.2. Op 9 mei 2023 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 28 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de

thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent geboren op (...) oktober 1992 in Beiroet. U bezit de Libanese nationaliteit en bent moslim van religie. U bent van Palestijnse origine. U bent als UNRWA-vluchteling ingeschreven bij de UNRWA en u genoot ook de diensten van de UNRWA. U woonde heel uw leven in Beiroet in de wijk al-Saliha. Uw ouders leven nog steeds in Beiroet in uw ouderlijk huis. U heeft twee zussen. Een van hen is getrouwd met een Libanees.

Uw familie zou midden jaren '90 de Libanese nationaliteit zijn toegekend. U stelt dat dit gebeurde in het kader van verkiezingsmanoeuvres door de sjiitische partijen. Hierdoor mochten jullie stemmen maar verder zouden jullie van geen enkel recht kunnen genieten waar oorspronkelijke Libanezen wel van kunnen genieten. U zou niet kunnen werken, geen verzekering kunnen krijgen en geen identiteitskaart of paspoort kunnen ontvangen.

Vanaf 2013 werd u onder druk gezet door Hezbollah om u bij hen aan te sluiten om te gaan strijden. In het totaal spraken ze u ongeveer tien keer aan en drie keer werd u geblinddoekt meegenomen voor een langer gesprek. U weigerde steeds u aan te sluiten. Een argument dat ze gebruikten was dat u wel moest dienst nemen omdat zij voor uw familie de nationaliteit hadden bekomen. De druk werd dermate groot dat u besloot Libanon te verlaten.

Op 21 september ontving u een Frans visum. U reisde per vliegtuig naar Frankrijk en vervolgens via Duitsland naar Denemarken waar u op 17 april 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. U haalde daar problemen aan met een man van Fatah van wie u geld zou hebben geleend. Dit relaas was echter verzonnen. Uw verzoek werd in beroep definitief afgewezen op 5 oktober 2020. Op 20 juni 2021 reisde u naar België en op 21 juni 2021 diende u hier een eerste verzoek in om internationale bescherming.

Ter ondersteuning van uw relaas legde u de volgende documenten voor: de UNRWA-registratiekaart van uw familie, uw Libanese kaart voor Palestijnse vluchtelingen en een inschrijvingsbewijs van een UNRWA-school.

Op 8 september 2022 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in uw hoofde tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 29 september 2022 tekende u beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 16 januari 2023 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS en nam tevens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (arrestnr. 283223).

U bleef in België en op 9 mei 2023 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. In kader hiervan benadrukt u dat u Palestijn bent die beroep deed op UNRWA, doch dat u daarnaast ook over de Libanese nationaliteit beschikt. In kader van onderhavig verzoek verwijst u tevens naar het feit dat u in het verleden deelgenomen heeft aan activiteiten van de Hezbollah, doch weigerde u toen de Hezbollah u wou inlijven en naar het front in Syrië wou sturen. U vreest nog steeds dat ze bij terugkeer druk op u zullen uitoefenen. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw Libanese geboorteakte neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat het CGVS in kader van uw eerste verzoek een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam: de commissaris-generaal oordeelt dat u als Libanese onderdaan de bescherming van Libanon geniet en niet langer valt onder het toepassingsgebied van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag, waardoor uw beschermingsverzoek verder onderzocht dient te worden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Vooreerst wordt er hierbij op gewezen dat uw verklaringen en gedrag duiden op een bereidheid om informatie te vervormen of achter te houden aangaande uw nationaliteit en identiteitsdocumenten. De commissaris-generaal preciseert voorgaande als volgt: i) uw verklaring dat u naar Frankrijk en vervolgens via Duitsland naar Denemarken bent gereisd in bezit van uw eigen paspoort, maar dit voor de grensovergang hebt vernietigd, doet het vermoeden ontstaan dat u wel degelijk nog in het bezit bent van dit paspoort, maar dit wenst achter te houden om de erin vervatte informatie te verhullen; ii) het moedwillig vernielen van documenten strookt niet met het gedrag dat het CGVS mag verwachten van een persoon die daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft; iii) u legt andersluidende/leugenachtige verklaringen af over uw reisweg bij de DVZ; iv) u liet uw Libanese nationaliteit ten aanzien van de Deense asieliinstanties onvermeld. Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal omtrent de reële waarde van uw Libanese nationaliteit als volgt: i) het feit dat de Libanese economische situatie en de aanwezigheid van een zekere mate van discriminatie tegen Palestijnen u en uw familie parten speelden, is geen aanduiding dat jullie rechten werden ontzegd die samenhangen met de Libanese nationaliteit; ii) er zijn wel degelijk reële rechten verbonden aan uw Libanese nationaliteit nu u verklaarde dat u het recht om te stemmen geniet; iii) uit de informatie die zich bevindt in het administratief dossier blijkt dat in 2011 de nationaliteit werd afgenomen van tientallen Palestijnen die in 1994 de Libanese nationaliteit verkregen hadden. Uit die informatie kan worden afgeleid dat het logisch is dat indien men de stap neemt om de nationaliteit af te nemen die nationaliteit ook betekenis had; iv) het is zeer opmerkelijk dat de Libanese overheid u zou erkennen als Libanees burger, maar geen identiteitsdocumenten wil verschaffen. Ten tweede oordeelt de commissaris-generaal dat u bereid bent gebleken om onware verklaringen af te leggen over uw vluchtrelaas bij de Deense autoriteiten. Uw vrees voor rekrutering door Hezbollah kan de commissaris-generaal niet overtuigen omwille van volgende bevindingen: i) het is opmerkelijk dat u, na drie jaar onder druk gezet te zijn geweest, niet zou weten voor welke afdeling Hezbollah u zouden willen rekruteren; ii) u getuigt niet van een gemotiveerde en betrouwbare rekrut te zijn; iii) u maakt geen melding van dwingende acties, waardoor geen sprake lijkt te zijn van een gedwongen rekrutering. Ten derde oordeelt de commissaris-generaal dat de voorgelegde documenten weliswaar uw identiteit en UNRWAreregistratie aantonen, maar dat die elementen niet in twijfel worden getrokken. De commissaris-generaal besluit dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de status van subsidiaire bescherming. De RvV bevestigde de appreciatie van het CGVS waardoor deze kracht van gewijsde heeft.

U stelt in het kader van onderhavig verzoek duidelijk dat u in het bezit bent van de Libanese nationaliteit (Verklaring Volgend Verzoek dd. 7 augustus 2023, punt 17). Dit ligt volledig in lijn met de eerdere appreciatie van het CGVS. Onderhavig verzoek, wordt net zoals uw eerder verzoek, onderzocht ten aanzien van Libanon. Dat u nu duidelijk stelt dat u over de Libanese nationaliteit beschikt werpt dan ook geen ander licht op de eerdere appreciatie van het CGVS, integendeel, het bevestigt net de eerdere appreciatie van het CGVS. De door u neergelegde Libanese geboorteakte ondersteunt deze appreciatie.

Daar waar u in onderhavig verzoek plots aanhaalt dat u in het verleden heeft deelgenomen aan activiteiten van de Hezbollah (periode 2008-2012), dit waren militaire trainingen ter voorbereiding om jullie naar het front in Syrië te sturen en religieuze activiteiten, alsook aan jeugdactiviteiten (Verklaring Volgend Verzoek dd. 7 augustus 2023, punt 17), werpt dit geen ander licht op de eerdere appreciatie van het CGVS. U stelt nog steeds te vrezen dat ze u zullen dwingen bij terugkeer te gaan strijden voor hen (Verklaring Volgend Verzoek dd. 7 augustus 2023, punt 17, 20). Dat u in onderhavig verzoek aangepaste verklaringen aflegt, u hebt in kader van uw eerste verzoek immers nooit eerder gealludeerd op het gegeven als zou u vroeger deelgenomen hebben aan Hezbollah activiteiten, wordt door het CGVS niet aanvaard (CGVS 1ste verzoek dd.03.06.2022). In het kader van uw eerste verzoek werd u immers uitgebreid bevraagd over deze elementen in uw dossier, dat u in kader van huidig verzoek aanpassingen aanbrengt, ondermijnt uw geloofwaardigheid.

De verklaringen ten aanzien van de Hezbollah in kader van onderhavig verzoek, werpen dan ook geen ander licht op de eerdere appreciatie van het CGVS.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de COI Focus Libanon Veiligheidssituatie, 9 mei 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_de_veiligheidssituatie_20230509.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat de politieke polarisatie en sektarische spanningen hoog blijven. De Libanese burgeroorlog uit de jaren '80 en '90, is evenwel nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen wat maakt dat verschillende politieke leiders geneigd bleken om bij oplopende spanningen tot kalmte op te roepen.

De afgelopen jaren zijn er in Libanon zeer weinig bomaanslagen geweest die burgerslachtoffers maakten. In het verlengde van voorgaande jaren vonden er in 2022 nog steeds arrestaties plaats van extremisten en terreurverdachten. Aanslagen werden verijdeld.

Tijdens de verslagperiode was opnieuw slechts een fractie van het geweld gericht tegen burgers. Niettegenstaande er sprake is van een lichte stijging in het aantal veiligheidsincidenten in vergelijking met 2021, betrof het gerapporteerd geweld over het algemeen kleinschalige incidenten verspreid over Libanon. Het aantal hierbij geregistreerde (burger)doden was vergelijkbaar met de voorgaande jaren, en bleef beperkt. Het merendeel van de slachtoffers viel te betreuren in gevechten tussen strijdende partijen.

In 2022 werd een stijging van het politiek gemotiveerd geweld in Libanon vastgesteld. Het aantal incidenten, met name geweld door sektarische bendes en gewapende confrontaties tussen dergelijke bendes, nam vooral in de eerste helft van 2022 toe. Spanningen over de parlementsverkiezingen en geschillen tussen clans in de verslechterde socio-economische situatie droegen hiertoe bij. Tijdens de verkiezingen van mei 2022 steeg het aantal gevallen van sektarisch geweld explosief, met op de dag van de verkiezingen (15 mei 2022) het hoogst aantal op één dag geregistreerde gevallen. In het hele land werden gevechten waargenomen.

Sinds oktober 2019 komt het Libanese volk in opstand tegen de heersende elite. De massale protestbeweging, al thawra (de revolutie) genoemd, die sinds het najaar van 2019 om politieke vernieuwing roept, blijft nog steeds zonder resultaat. En terwijl het politiek geweld tijdens de verslagperiode toenam, was er sprake van een significante daling van het aantal demonstraties ten opzichte van 2020-2021. De protesten die in 2022 plaatsvonden gingen bovendien over het algemeen met weinig geweld gepaard. In sommige gevallen waren er botsingen tussen betogers en militairen, waarbij aan beide zijden gewonden vielen. Er vielen bij de demonstraties die tijdens de verslagperiode plaatsvonden geen doden. Dit soort geweld waarbij de Libanese veiligheidsdiensten demonstranten verwonden of doden, is in wezen doelgericht van aard en valt dus niet onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld betrof crimineel en sektarisch geweld, waarbij doden en gewonden vielen (hoofdzakelijk criminelen en militairen). Persoonlijke geschillen en vetes over drugssmokkel veroorzaken clangeweld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal geweldincidenten waarbij clans of sektarische groepen betrokken zijn, sinds 2020 sterk steeg en dat deze trend zich in 2022 en begin 2023 voortzet.. Het meeste clangeweld vond plaats in het gouvernement Baalbek-Hermel, een bolwerk van Hezbollah waar verschillende sjiiitische clans wonen die de facto milities vormen. Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt.

In de Palestijnse kampen bleef de veiligheidssituatie tijdens de verslagperiode relatief stabiel. In Ayn alHelwe verminderden sinds 2018 de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen. Verschillende leden van extremistische groeperingen verlieten het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. In 2022 en begin 2023 was opnieuw sprake van geïsoleerde schietincidenten tussen enkelingen behorend tot gewapende fracties. De meeste hielden verband met persoonlijk geschillen, maar sommige incidenten kwamen voort uit rivaliteit tussen facties en geschillen tussen criminele bendes. Het aantal te betreuren slachtoffers bij deze incidenten bleef evenwel beperkt.

Nagenoeg de helft van de slachtoffers viel in Ayn al-Helwe, alwaar het nagenoeg allemaal leden van Fatah en/of de Palestinian National Security Forces PNSF betroffen.

In Zuid-Libanon vond in april 2023 een grootschalige Israëlische luchtaanval plaats. Deze aanval volgde op raketaanvallen van Israël die vermoedelijk werden uitgevoerd door Hamas in Zuid-Libanon. Er vielen geen slachtoffers en het geweld escaleerde niet.

Sinds Palestijnse Hamas-militanten op 7 oktober vanuit Gaza een grootschalige aanval uitvoerden op Israël, zijn de spanningen aan de grens tussen Libanon en Israël gestaag toegenomen. Bijna elke dag hebben Hezbollahmilitanten vanuit Libanon antitankraketten op Israël afgevuurd, waarop de Israëlische strijdkrachten gereageerd hebben met vergeldingsaanvallen in de vorm van artilleriebeschietingen en luchtaanvallen. Niettegenstaande deze wederzijdse aanvallen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn, zijn er aan beide kanten ook burgerslachtoffers gevallen. Deze gewapende confrontaties blijven evenwel gelokaliseerd van aard, en situeren zich in het zuidelijk grensgebied met Israël.

Gelet op de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Libanese autoriteiten en de in het land aanwezige gewapende groeperingen en de constante en aanzienlijke daling van het beperkt aantal burgerslachtoffers, meent het Commissariaat-generaal dat er op dit ogenblik in Libanon geen sprake is van veralgemeende situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er kan dus niet worden geconcludeerd dat u louter omwille van uw aanwezigheid in Libanon een reëel risico op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict in de zin van deze bepaling loopt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker merkt op dat krachtens artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet een beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van die wet moet worden genomen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. Hij meent dat deze termijn *in casu* niet werd gehonoreerd en dat bijgevolg de bestreden beslissing genomen werd in strijd met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet. Door de bestreden beslissing alsnog op dit artikel te baseren, schendt de commissaris-generaal volgens verzoeker artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Bovendien schendt de bestreden beslissing volgens verzoeker de redelijke termijneis, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, zoals door hem verder wordt toegelicht.

Verzoeker verwijst in dit verband naar de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en stelt vast dat in de bestreden beslissing nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd. Hierdoor schendt de commissaris-generaal volgens hem artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM, in samenhang gelezen met de artikelen 1 tot en met 3 van voormelde wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker wijst er verder op dat overeenkomstig artikel 57/5ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet in beginsel een persoonlijk onderhoud dient plaats te vinden en dat de uitzondering voorzien bij artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal een discretionaire bevoegdheid verleent om de verzoeker die een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud indien zij van oordeel is dat zij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door deze verzoeker aan de minister of zijn gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Volgens verzoeker dient de commissaris-generaal bijgevolg haar beslissing hieromtrent te motiveren indien toepassing wordt gemaakt van voormelde uitzondering. Hij merkt op dat de bestreden beslissing geen enkele motivering bevat op dit punt en meent dat aldus de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, samen gelezen met artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, wordt geschonden.

Verzoeker betwist verder dat de bestreden beslissing rechtsgeldig genomen werd. Hij meent dat hij bijkomende verklaringen heeft afgelegd in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming en merkt op dat hij geen andere mogelijkheden heeft dan het afleggen van bijkomende verklaringen en het overmaken van bijkomende documenten om de commissaris-generaal te overtuigen van de oprechtheid van zijn vluchtmotieven. Hij betoogt dat het vervolgens aan de commissaris-generaal is om deze verklaringen zorgvuldig en onbevooroordeeld te onderzoeken en dat een loutere verwijzing naar eerder genomen beslissingen niet als afdoende kan worden beschouwd. Hij hekelt dat *“de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de bijkomende verklaringen van de verzoekende partij onmiddellijk wegzet als ongeloofwaardig omdat ze in lijn liggen van de verklaringen tijdens het eerste verzoek tot internationale bescherming”* en meent dat het hem hierdoor onmogelijk wordt gemaakt om alsnog aan te tonen dat zijn asielmotieven oprecht zijn. Verzoeker voert verder aan dat hij vasthoudt aan zijn eerdere asielmotieven,

hetgeen er volgens hem op wijst dat hij consistent is. Verzoeker wijst voorts er voorts op dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie blijkt dat het onderzoek of een volgend verzoek berust op nieuwe elementen of feiten beperkt moet blijven tot de toetsing van het bestaan van elementen of feiten ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing niet kon worden gebaseerd. Dit neemt echter niet weg dat bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag gehouden worden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd, zo stelt verzoeker. Deze toetsing werd volgens verzoeker niet rechtsgeldig uitgevoerd in de bestreden beslissing.

Verzoeker betoogt verder dat hij tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) onder meer aangaf dat hij beschikt over de Libanese nationaliteit en tevens van Palestijnse origine is. Hij stelt dat hij verwees naar het feit dat hij deelnam aan trainingen bij Hezbollah en dat hij vreest voor een rekrutering door Hezbollah. Hij verwijst hierbij naar zijn verklaring van 7 augustus 2023 bij de DVZ. Voorts stelt hij gedetailleerde verklaringen afgelegd te hebben over de activiteiten van Hezbollah waaraan hij heeft deelgenomen en meent hij dat hieruit blijkt dat hij gekend is bij Hezbollah.

Bovendien stelt verzoeker dat zijn vrees beoordeeld moet worden *“in het licht van de recente ontwikkelingen in het Midden-Oosten sinds 7 oktober 2023 en de economische crisis, corruptie en politieke instabiliteit die reeds heerste in Libanon, hetgeen onvoldoende het geval is in de bestreden beslissing”*. Verzoeker verwijst naar de aanval van de Palestijnse Hamas-militanten vanuit Gaza op Israël van 7 oktober 2023. Verzoeker stelt dat de invloed hiervan voelbaar is in heel Libanon en zich niet beperkt tot het zuidelijke grensgebied met Israël. Bovendien was de situatie in Libanon reeds uiterst complex, ook vóór de gebeurtenissen van 7 oktober 2023, aldus verzoeker. Verder stelt verzoeker dat de politieke situatie in Libanon reeds jaren instabiel is en het land te maken krijgt met een economische crisis, corruptie en een grote vluchtelingenpopulatie. Voorts heeft de politieke impasse geleid tot een machtsvacuüm en een toename van de spanningen tussen verschillende religieuze groeperingen, aldus verzoeker. Verzoeker verwijst ter staving hiervan naar algemene informatie van de Council on Foreign Relations en van Human Rights Watch.

Verzoeker besluit dat er *in casu* nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door hem zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van die wet in aanmerking komt. Hij vraagt dat er een aanvullend onderzoek wordt gevoerd naar de aangehaalde elementen en in het bijzonder dat hem de gelegenheid van een persoonlijk onderhoud wordt geboden.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen bijkomende stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 16 april 2024 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de toenmalige veiligheidssituatie in Libanon onder verwijzing naar de volgende bijkomende informatiebronnen, waarvan een consulteerbare weblink wordt gevoegd:

“Al Monitor, “Explainer: As Lebanon-Israel border heats up, 3 armed groups stand out”, 10/10/2023 (beschikbaar op:

<https://www.al-monitor.com/originals/2023/10/explainer-lebanon-israel-border-heats-3-armed-groups-stand-out>);

ForeignPolicy, “Israel Retaliates Against Hezbollah Rockets From Lebanon”, 11/10/2023 (beschikbaar op: <https://foreignpolicy.com/2023/10/11/lebanon-hezbollah-israel-hamas-gaza-war-netanyahu-gatz-emergency-unity-government/>);

BBC News, “Lebanon: Israel shells militant targets across border”, 11/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-67077736>);

Reuter, “Reuters journalist killed, 6 wounded in Israeli shelling on Lebanon border”, 13/10/2023 (beschikbaar op: Reuters journalist killed, 6 wounded in Israeli shelling on Lebanon border - Al-Monitor: Independent, trusted coverage of the Middle East);

Times of Israel, “IDF strikes Hezbollah posts on border as terror group, Iran threaten to join war”, 13/10/2023 (beschikbaar op:

<https://www.timesofisrael.com/idf-shells-hezbollah-post-on-border-as-terror-group-iran-threaten-to-join-war/>);

International Crisis Group, “Deterrence between Israel and Hizbollah Must Hold”, 14/10/2023 (beschikbaar op:

<https://www.crisisgroup.org/middle-east-north-africa/east-mediterranean-mena/lebanon-israel-palestine/deterrence-between-israel>);

Ashrag Al Awast, "Israel Strikes Hezbollah Target in Lebanon over Aerial Objects", 14/10/2023 (beschikbaar op: <https://english.aawsat.com/arab-world/4604276-israel-strikes-hezbollah-target-lebanon-over-aerial-objects>);

Reuters, "Israel strikes Hezbollah target in Lebanon over aerial objects, military says", 14/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/middle-east/israel-strikes-hezbollah-target-lebanon-over-aerial-objects-military-2023-10-14/>);

Reuters, "Israel-Lebanon border clashes escalate", 15/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/middle-east/one-killed-3-wounded-cross-border-hezbollah-attack-northern-israel-2023-10-15/>);

Time, "Clashes Again Erupt on Lebanon-Israel Border", 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://time.com/6324591/israel-lebanon-clashes/>);

CNN, "Clashes at Lebanon-Israel border raise fears of wider war", 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://edition.cnn.com/2023/10/16/middleeast/lebanon-israel-hezbollah-border-clashes-intl/index.html>);

Naharnet, "Israel shells south Lebanon after Hezbollah missiles wound 3", 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.naharnet.com/stories/en/301006-israel-shells-south-lebanon-after-hezbollah-missiles-wound-3>);

France24, "Israel thwarts infiltration bid from Lebanon, killing four: army", 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.france24.com/en/live-news/20231017-israel-thwarts-infiltration-bid-from-lebanon-killing-four-army>);

NDTV, "Israel Strikes Hezbollah Targets In Lebanon As Gaza Ground Offensive Looms: 10 Points", 17/10/2023 (beschikbaar op: <https://www.ndtv.com/world-news/israel-hamas-gaza-hezbollah-palestine-israel-strikes-hezbollah-targets-in-lebanon-as-gaza-ground-offensive-looms-10-points-4487488>);

AP News, "5 Hezbollah fighters are killed as tensions flare along the border between Lebanon and Israel", 18/10/2023 (beschikbaar op: <https://apnews.com/article/lebanon-israel-hezbollah-clashes-cadccde8c6ce5400ee36fd12d3bfea52>).

L'Orient Today, "Hezbollah-Israel confrontation enters in new phase", 30/10/2023, (beschikbaar op <https://today.lorientlejour.com/article/1355383/hezbollah-israel-confrontation-enters-in-new-phase.html>);

Al Monitor, "As Israel-Hezbollah tensions escalate, Iran not keen on 'all-out' war", 13/11/2023 (beschikbaar op: *As Israel-Hezbollah tensions escalate, Iran not keen on 'all-out' war - Al-Monitor: Independent, trusted coverage of the Middle East*);

Naharnet, "Border clashes intensify after relatively calm morning", 16/11/2023 (beschikbaar op <https://www.naharnet.com/stories/en/301547-border-clashes-intensify-after-relatively-calm-morning>);

L'Orient- Le Jour, "Israël a bombardé 553 fois le territoire libanais depuis le 8 octobre, selon Beirut Urban Lab", 16/11/2023, (beschikbaar op <https://www.lorientlejour.com/article/1357594/israel-a-bombarde-553-fois-le-territoire-libanais-selon-beirut-urban-lab.html>);

Washington Institute, "A regularly updated visual tracker of northern border attacks by Hezbollah, the IDF, and Palestinian groups during the 2023 Hamas-Israel war", (beschikbaar op <https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/mapping-clashes-along-israel-lebanon-border>);

Beirut Urban Lab, "Mapping Escalation Along Lebanon's Southern Border Since October 7", (beschikbaar op <https://beiruturbanlab.com/en/Details/1958/escalation-along-lebanon%E2%80%99s-southern-border-since-october-7>).

3.2.2. Op 29 oktober 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij het persartikel "Nieuwe fase in oorlog tussen Israël en Hezbollah: welk doel heeft grondoperatie? En hoe gaat dit verder?" van VRT NWS van 1 oktober 2024 en het Wikipedia-artikel "Israel-Hezbollah conflict (2023–present)" als nieuwe elementen voegt.

Verzoeker geeft verder in zijn aanvullende nota volgende toelichting:

"1. In Libanon wordt de macht reeds voorheen verdeeld volgens confessionele quota, met als gevolg een politiek sterk gepolariseerd systeem vatbaar voor conflict en buitenlandse inmenging (zie: COI Focus Libanon).

Libanon kent een zwakke staatsstructuur en een broos sektarisch evenwicht. Wapens zijn wijdverspreid en in combinatie met de aanwezigheid van gewapende milities houdt dit volgens de VN-Veiligheidsraad een veiligheidsrisico voor Libanese burgers in.

Het land werd getroffen door de Syrische burgeroorlog, die de politiek verder polariseerde, een massale vluchtelingencrisis teweegbracht en sektarische spanningen deed stijgen.

De geraadpleegde bronnen nemen een toegenomen polarisatie waar tussen de soennitische en sjiiitische gemeenschap.

Daarnaast zit de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen zijn de verschillende politieke en religieuze leiders geneigd om tot kalme te roepen.

Hoewel de elementen voor een burgeroorlog aanwezig zijn (historisch zware economische crisis, een afwezige staat en gewapende groeperingen die hun sektarisch territorium afbakenen) voorkomen de naoorlogse machtsdeling en de belangen van de verschillende sektarische elites volgens analisten vooralsnog een nieuwe burgeroorlog.

Libanon wordt verder getekend door een ongekennde economische, politieke en institutionele crisis. De politieke polarisatie verdiepte zich nog. In een context van toenemende armoede en wijdverbreid wapenbezit nam het aantal geweldincidenten in het land licht toe. Het merendeel van het tijdens de verslagperiode gerapporteerd geweld betrof crimineel en/of sektarisch geweld, waarbij doden en gewonden vielen (voornamelijk bendeleden en militairen). De regio Baalbek - Hermel bij uitstek huisvest verschillende invloedrijke gewapende clans die de facto milities vormen. Het aantal burgerdoden bij dit geweld is beperkt.

Sinds oktober 2019 komt het Libanese volk in opstand tegen de heersende elite. Volgens mensenrechtenorganisaties gebruikten ordetroepen buitensporig geweld om betogers uiteen te drijven. De wortels van dit verzet blijven voelbaar aanwezig al namen de protesten en de intensiteit ervan af.

In april 2023 vond de grootschaligste Israëlische luchtaanval op Zuid-Libanon plaats sinds de oorlog van 2006. Dit volgde op raketaanvallen op Israël van vermoedelijk Hamas in Zuid-Libanon. Er vielen geen slachtoffers en het geweld escaleerde niet. Voor het overige was er slechts sprake van kleinschalige vergeldingsincidenten tussen Israël en Hezbollah. VN-Resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict in 2006 wordt grotendeels nageleefd. Beide partijen houden zich aan een wederzijds afschrikkingsevenwicht. Geen Libanese politieke groepering, noch andere staat (Iran, Israël) heeft belang bij een escalatie van het geweld en het risico op een oorlog.

In de Palestijnse kampen bleef de veiligheidssituatie relatief stabiel tijdens de verslagperiode. In Ayn al-Helwe verminderden sinds 2018 de spanningen en het geweld tussen Fatah en islamistische groeperingen. Verschillende leden van extremistische groeperingen verlieten het kamp, gaven zich over aan de autoriteiten, werden uitgeleverd of gearresteerd. In 2022 was er opnieuw sprake van geïsoleerde schietincidenten. Er vielen zeven doden en 30 gewonden bij het gerapporteerd geweld, waarvan nagenoeg de helft in Ayn al-Helwe. De gerapporteerde doden in Ayn al-Helwe betroffen nagenoeg allemaal leden van Fatah en/of de PNSF. Tijdens de eerste twee maanden van 2023 was er sprake van minstens een dode, dit bij geweld in Ayn al-Helwe.

2. De situatie in Libanon wijzigde echter dramatisch, sinds oktober 2023. Sinds september 2024 is er sprake van een (open) oorlog met Israël. Op 17 september verrast Israël vriend en vijand met een grootschalige gecoördineerde aanval in Libanon. De biepers van duizenden Hezbollah-leden worden op quasi hetzelfde moment tot ontploffing gebracht. Het resultaat: een tiental doden, duizenden gewonden, maar vooral een schokgolf door het Midden-Oosten en de rest van de wereld. Een dag later volgt een tweede golf van explosies. Deze keer worden vooral walkietalkies geviserd, met nog eens tientallen doden en honderden gewonden tot gevolg.

In de dagen die volgen bestoken Israël en Hezbollah elkaar voortdurend met raketten. Israël voert luchtaanvallen uit op Libanon en in de hoofdstad Beiroet, met telkens verschillende doden en gewonden tot gevolg. Tienduizenden Libanezen verlaten hun huizen en slaan op de vlucht uit vrees voor de bommen. Met precieze luchtaanvallen slaagt Israël erin om verschillende belangrijke Hezbollah-kopstukken en -commandanten uit te schakelen. Onder meer Ibrahim Aqil – een van de militaire leiders van de radicale islamistische groepering – wordt gedood. Het is een voorbode van de mokerslag die Israël later zou uitdelen.

Op 27 september wordt Hassan Nasrallah, de sjitische geestelijke aan het hoofd van Hezbollah, gedood bij een luchtaanval in Beiroet. Een ongeziene klap voor de groepering die daarmee zijn uithangbord, de held die weerstand wist te bieden tijdens de Israëlisch-Libanese oorlog van 2006, verliest. Met de meeste kopstukken uitgeschakeld, is Hezbollah operationeel onthoofd.

Na weken van wederzijdse bedreigingen en luchtaanvallen is het Israëlische leger begin oktober tevens gestart met een grondoffensief tegen Hezbollah in het zuiden van Libanon. Iran heeft tevens raketten op Israël afgevuurd. De situatie in het Midden-Oosten is dan ook uiterst onveilig en onvoorspelbaar.

3. De verzoekende partij wijst onder meer naar volgende recente gebeurtenissen (stuk 2):

Op 1 oktober staken IDF-troepen officieel de grens over naar Libanon in een reeks kleinschalige invallen die vooraf moesten gaan aan een bredere grondinvasie. De IDF kondigde aan dat het "beperkte, gelokaliseerde en gerichte invallen" had uitgevoerd tegen doelen met strategisch belang voor Hezbollah. Bij een Israëlische aanval op een huis in Al-Dawoudiya kwamen minstens 10 mensen om het leven en raakten er vijf anderen gewond. Enkele uren nadat de eerste Israëlische invallen waren begonnen, vuurde Iran ballistische raketten af op Israël, waarbij "terroristische daden van het zionistische regime" zoals de moord op Hassan Nasrallah als rechtvaardiging voor de aanval werden aangevoerd.

Op 2 oktober werden Israëlische troepen in Odaisseh in een hinderlaag gelokt door Hezbollah-strijders en gedwongen zich terug te trekken terwijl ze probeerden de militante infrastructuur te ontmantelen. Zes soldaten van de Egoz-eenheid werden gedood en verschillende anderen raakten gewond, waaronder vijf ernstig. De IDF zei dat nog eens 20 Hezbollah-militanten werden gedood tijdens het conflict. Twee soldaten van de Golani Brigade werden gedood en een ander raakte gewond tijdens gevechten in Zuid-Libanon.

Hezbollah zei dat het drie Merkava-tanks met geleide raketten had vernietigd toen ze Maroun al-Ras naderden. Een medicus van de brigade raakte gewond bij een afzonderlijk incident. De IDF kondigde ook aan dat een officier van het 202e Bataljon van de Paratroopers Brigade werd gedood tijdens gevechten. Een Israëlische luchtaanval vernietigde drie huizen in de Bekaa-vallei waarbij 11 mensen omkwamen.

Op 3 oktober kwamen 15 mensen om bij een Israëlische aanval op het gemeentehuis in Bint Jbeil. De IDF zei dat Hezbollah-strijders werden gedood en dat het gebouw door Hezbollah werd gebruikt om wapens op te slaan. De hoge Hezbollah-functionaris Hashem Safieddine, die naar verwachting Nasrallah zal opvolgen als secretaris-generaal van de groep na zijn moord, werd naar verluidt het doelwit van een Israëlische luchtaanval in Beiroet.

Op 4 oktober ontstond er een internationaal geschil toen de IDF een Ierse UNIFIL-vredesmachtseenheid die in Zuid-Libanon was gestationeerd, opdracht gaf om hun grenspost te verlaten. Ierland verwierp de bevelen, waarbij president Michael D. Higgins ze "schandalig" noemde.

Op 5 oktober schatte de IDF dat minstens 440 Hezbollah-strijders waren gedood bij het grondoffensief in Libanon. De Israëlische premier Benjamin Netanyahu beweerde dat Israëlische troepen een groot deel van Hezbollah's arsenaal en zijn tunnels in de buurt van de Israëlisch-Libanese grens hadden vernietigd. Op 7 oktober kwamen bij twee Israëlische luchtaanvallen in steden ten zuiden van Beiroet minstens 12 mensen om het leven, waaronder verschillende Libanese kinderen. Israëlische gevechtsvliegtuigen vielen een brandweerkazernegebouw aan dat verbonden is aan de Islamitische Gezondheidsautoriteit in Baraachit, waarbij tien brandweerlieden omkwamen.

Op 10 oktober werd bij een Israëlische luchtaanval in het centrum van Beiroet, naar verluidt gericht op Wafic Safa, het hoofd van de Liaison and Coordination Unit van Hezbollah, minstens 22 mensen gedood en raakten er 117 anderen gewond. Safa overleefde naar verluidt. Op dezelfde dag openden Israëlische troepen het vuur op drie UNIFIL-posities in Zuid-Libanon, waaronder de hoofdbasis van UNIFIL in Naqoura. De volgende dag schoot een IDF-tank op de UNIFIL-observatietoren in Naqoura, waarbij twee Indonesische vredeshandhavers gewond raakten. 's Avonds werd een gezamenlijke veroordelingsverklaring vrijgegeven door Frankrijk, Italië en Spanje, terwijl de Amerikaanse president Joe Biden Israël vroeg om de UNIFIL-troepen niet aan te vallen.

Op 13 oktober viel een groep Hezbollah-drones een militaire basis nabij Binyamina aan, waarbij vier IDF-soldaten omkwamen en 58 gewond raakten.

Op 14 oktober kwamen bij een Israëlische luchtaanval op een appartementengebouw in Aitou in Noord-Libanon minstens 21 mensen om, waaronder twaalf vrouwen en twee kinderen, en raakten er acht anderen gewond.

Op 15 oktober zei de UNHCR dat meer dan 25% van Libanon onder evacuatiebevelen van Israël stond. Bij Israëlische luchtaanvallen in Qana kwamen 15 mensen om en raakten 15 anderen gewond.

Op 16 oktober doodde een Israëlische luchtaanval op het gemeentehuis van Nabatieh minstens 16 mensen, waaronder burgemeester Ahmad Kahil van de stad, en raakten 52 anderen gewond. De IDF zei dat het gericht was op de infrastructuur van Hezbollah.

Op 17 oktober kondigde Hezbollah aan dat het naar een nieuwe escalerende fase in de confrontatie gaat en zei dat het de komende dagen duidelijk zou worden.

Op 19 oktober was een drone-aanval vanuit Libanon gericht op de woning van Netanyahu in Caesarea. Netanyahu was op dat moment niet in de woning, terwijl er geen slachtoffers werden gemeld. Hezbollah eiste later de verantwoordelijkheid op voor de aanval.

Op 21 oktober schatte de IDF dat ongeveer 2.000 Hezbollah-leden sinds oktober 2023 zijn gedood, waaronder meer dan 1.200 doden sinds het begin van de invasie van Libanon. Het beweerde ook dat Hezbollah slechts 30% van de raketten behield die het aanvankelijk had voor het conflict.

Op 22 oktober doodde een Israëlische luchtaanval op een huis in Teffahta 19 mensen. Een Israëlische luchtaanval nabij het Rafik Hariri Universitair Ziekenhuis in Beiroet doodde minstens 18 mensen, waaronder vier kinderen."

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

Blijkens de bestreden beslissing wordt het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, ingevolge de vaststelling dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Verdrag van Genève, van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest mist dan ook juridische grondslag. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.3. De beslissingstermijn vermeld in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet

Ingevolge artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer er geen nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn gekomen of door de verzoeker werden voorgelegd overeenkomstig voormeld artikel 57/6/1 van die wet. Artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat deze beslissing wordt getroffen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. *In casu* kan niet worden betwist dat de bestreden beslissing buiten deze termijn is genomen. Evenwel moet worden opgemerkt dat voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de termijn van tien werkdagen brengt dan ook geen verlies van bevoegdheid met zich mee. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus niet tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren. Dit laatste geldt evenzeer bij een eventuele schending van de redelijke termijn, en dit nog daargelaten het gegeven dat verzoeker *in casu* niet aantoont dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen werd. Verzoeker slaagt er ook niet in om met concrete argumenten aannemelijk te maken dat hij persoonlijk werd benadeeld door het gegeven dat de bestreden beslissing is genomen buiten de voorziene termijn van tien werkdagen.

Een schending van artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin kan een schending van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel of van het rechtszekerheidsbeginsel worden aangenomen.

3.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat hij geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) evenmin over dergelijke elementen beschikt.

De commissaris-generaal overweegt hierbij dat (i) het feit dat verzoeker verklaart de Libanese nationaliteit te bezitten, de eerdere appreciatie van het CGVS bevestigt en de door hem neergelegde Libanese geboorteakte deze appreciatie ondersteunt, (ii) het feit dat verzoeker in onderhavig verzoek aanhaalt in het verleden deelgenomen te hebben aan activiteiten van Hezbollah, geen ander licht werpt op de eerdere appreciatie van het CGVS en dit zijn geloofwaardigheid ondermijnt, daar hij in het kader van zijn eerste verzoek nooit gealludeerd had op het gegeven dat hij vroeger deelgenomen zou hebben aan activiteiten van Hezbollah, doch hierover uitgebreid werd bevraagd en (iii) er niet geconcludeerd kan worden dat verzoeker louter omwille van zijn aanwezigheid in Libanon een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon wegens willekeurig geweld als gevolg van een binnenlands of internationaal gewapend conflict. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij voorhoudt dat de formele motiveringsplicht geschonden wordt omdat in de bestreden beslissing nergens wordt uiteengezet waarom de termijn van tien werkdagen waarbinnen deze beslissing overeenkomstig artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet had moeten worden genomen *in casu* overschreden werd. Vooreerst kan in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet geen uitdrukkelijke verplichting tot motiveren worden gelezen. Zoals hierboven reeds werd aangehaald, dient de bestreden beslissing de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De Raad ziet niet in – en verzoeker licht niet toe – in welk opzicht het niet respecteren van een ordetermijn een dergelijke overweging betreft. Het gegeven dat *in casu* niet wordt gemotiveerd waarom de voorgeschreven beslissingstermijn van tien werkdagen niet werd gehonoreerd verhindert verzoeker op geen enkele wijze om kennis te nemen van de redenen waarom zijn volgend verzoek om internationale bescherming volgens de commissaris-generaal niet-ontvankelijk is.

Verzoeker kan evenmin worden gevolgd waar hij voorhoudt dat de formele motiveringsplicht *in casu* geschonden is omdat nergens in de bestreden beslissing wordt uiteengezet waarom er in het kader van zijn huidige volgend verzoek geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden. Zoals verzoeker ook zelf aangeeft in zijn verzoekschrift, voorziet artikel 57/5ter, § 2 van de Vreemdelingenwet dat bij uitzondering kan worden besloten om geen persoonlijk onderhoud te organiseren (onder meer) wanneer de commissaris-generaal in het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming van oordeel is dat zij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of zijn gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de voormelde wet. Het feit dat er op het CGVS geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Verzoeker voegt een voorwaarde toe aan de wet waar hij meent dat de commissaris-generaal dient te motiveren waarom zij toepassing maakt van voormelde bepaling. De Raad wijst erop dat *in casu* uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de DVZ overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidige volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker heeft geregistreerd en van hem een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaring blijkt dat verzoeker in de gelegenheid gesteld werd de nieuwe elementen in het kader van zijn huidig volgend verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. Deze verklaring werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoeker aan de DVZ werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoeker de nieuwe elementen op basis waarvan hij op 9 mei 2023 zijn huidig volgend verzoek heeft ingediend op nuttige wijze naar voor heeft kunnen brengen bij de DVZ. De Raad wijst erop dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van het CGVS behoort, zoals verzoeker ook zelf in zijn verzoekschrift aanmerkt. In het geval van een volgend verzoek om internationale bescherming is het CGVS immers niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, in overeenstemming met artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat aan verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ in het kader van zijn huidig volgend verzoek ook werd verduidelijkt dat het CGVS op grond van zijn verklaringen aldaar zou nagaan of zijn verzoek al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het CGVS niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het erg belangrijk was om alle nieuwe elementen ter ondersteuning van zijn aanvraag reeds bij de DVZ aan te brengen of om uit te leggen waarom dit volgens hem niet mogelijk is (administratief dossier, stuk 6, verklaring volgend verzoek). Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen bij de DVZ. De Raad herhaalt dat de bestreden beslissing de juridische en feitelijke overwegingen dient op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De Raad ziet niet in – en verzoeker licht niet toe – in welk opzicht het niet organiseren van een persoonlijk onderhoud door het CGVS een dergelijke overweging betreft. Nog daargelaten dat nergens uit de wet blijkt dat het CGVS de beslissing om verzoeker niet uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van zijn huidig volgend verzoek dient te motiveren, doet dit gegeven geen afbreuk aan de hogere vaststelling dat *in casu* de feitelijke en juridische overwegingen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen in deze

beslissing kunnen worden gelezen, derwijze dat voldaan is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

3.3.5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Daar voormeld artikel de omzetting vormt van artikel 40, tweede lid van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), kan hierbij nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof van Justitie), dat verduidelijkt dat artikel 40, tweede en derde lid van de richtlijn 2013/32/EU voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, pt. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, pt. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, pt. 50). Het Hof van Justitie heeft hierbij verduidelijkt dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, C-18/20, *XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, pt. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, derde lid van de richtlijn 2013/32/EU. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, pt. 37).

Het Hof van Justitie wijst er verder op dat de richtlijn 2013/32/EU geen enkel onderscheid maakt tussen een eerste en een volgend verzoek om internationale bescherming wat betreft de aard van de elementen of bevindingen die kunnen aantonen dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt en dat dus ook in het geval van een volgend verzoek de beoordeling hiervan moet worden verricht overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU, zoals omgezet in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, en dus in samenwerking met de verzoeker, met inbegrip van een document waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld of waarvan de bron niet objectief verifieerbaar is (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 61).

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door de verzoeker om internationale bescherming worden voorgelegd die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, die afbreuk kunnen doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in

voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt (*Parl. St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

Wanneer aan de voorwaarden voor ontvankelijkheid van een volgend verzoek is voldaan, moet dit verzoek – zoals artikel 40, derde lid van de richtlijn 2013/32/EU verduidelijkt – ten gronde worden onderzocht overeenkomstig hoofdstuk II van deze richtlijn, dat de fundamentele beginselen en waarborgen bevat die van toepassing zijn op verzoeken om internationale bescherming (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 38).

3.3.6. De Raad herinnert eraan dat hij, in het kader van het thans voorliggende tweede beschermingsverzoek, ertoe gehouden is een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend of aan het licht zijn gekomen nadat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft vastgesteld (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 106-113). In het kader van een daadwerkelijk rechtsmiddel omvat een behandeling van het voorliggende beroep door de Raad een onderzoek van alle elementen, feitelijk en rechtens, aan de hand waarvan hij een geactualiseerde beoordeling van het specifieke geval kan maken.

Ter terechtzitting blijkt duidelijk dat de landeninformatie vervat in de COI Focus “*Libanon – Veiligheidssituatie*” van 9 mei 2023, waarop de bestreden beslissing steunt, alsook de landeninformatie waarnaar de verwerende partij verwijst in haar op 16 april 2024 neergelegde aanvullende nota, inmiddels is achterhaald. In haar aanvullende nota maakt de verwerende partij weliswaar melding van toegenomen spanningen aan de grens tussen Libanon en Israël sinds de grootschalige aanval op Israël door Palestijnse Hamas-militanten op 7 oktober 2023 vanuit Gaza, met doelgericht geweld tussen Israël en Hezbollah tot gevolg, waarbij ook burgerslachtoffers vallen doch dat zich beperkt tot de zuidelijke grensregio. Uit de landeninformatie die verzoeker middels zijn aanvullende nota op 29 oktober 2024 bijbrengt blijkt evenwel dat sinds september 2024 het Israëlische leger een grootschalig grond- en luchtoffensief uitvoert op het gehele Libanese grondgebied, inclusief de hoofdstad Beiroet, waar verzoeker verklaart van zijn geboorte tot aan zijn vertrek uit Libanon in 2016 te hebben gewoond.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen, waarbij de eerste fase de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. In deze eerste fase is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in dezen nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 22 februari 2022, C-483/20, xxx / CGVS, pt. 29-31 en HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General*, pt. 54-55).

De Raad moet *in casu* vaststellen dat de verwerende partij niet ter terechtzitting aanwezig was, noch een aanvullende nota heeft voorgelegd, en aldus geen standpunt innam met betrekking tot verzoekers aanvullende nota.

Gelet op de landeninformatie die verzoeker middels zijn aanvullende nota voorlegt, is het voor de Raad evenwel op onmiskenbare wijze duidelijk dat de algemene situatie in Libanon dermate is gewijzigd en geëscaleerd dat dit een nieuw element vormt dat de kans voor verzoeker om in aanmerking te komen voor internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Daargelaten de vaststelling dat verzoeker ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Libanon op zijn persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden echter niet over volledige en actuele landeninformatie om over te gaan tot een ten gronde onderzoek van het voorliggende tweede beschermingsverzoek en vervolgens, na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek van de nieuwe elementen, uitspraak te doen over de vraag of verzoeker voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen. De Raad verkeert in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede fase na te gaan of, in het licht van de feiten die de zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

Gelet op de beperkte landeninformatie die door verzoeker zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de volatiele en onstabiele algemene situatie in Libanon nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken verzoekers huidige, tweede verzoek om internationale bescherming aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

Alles in acht genomen, stelt de Raad vast dat de door verzoeker voorgelegde nieuwe elementen voldoen aan beide door het Hof van Justitie gedefinieerde ontvankelijkheidsvoorwaarden. Bijgevolg bestaan er ernstige aanwijzingen dat verzoeker in aanmerking zou komen voor internationale bescherming. Het ontbreekt de Raad evenwel aan essentiële elementen om het huidige, tweede verzoek om internationale bescherming verder ten gronde te beoordelen en te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 november 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. WILLAERT